

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z ponaglenia K.T. zawierającego skargę na odmowę rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w sprawie o sygn. II W 737/16,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 2 września 2025 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie.

UZASADNIENIE

Pismem z 23 czerwca 2025 r. nadanym pocztą 30 lipca 2025 r. K.T. wniósł do Sądu Najwyższego na podstawie art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: k.p.a.), ponaglenie Sądu Okręgowego IV Wydziału Karnego Odwoławczego, które zawierało skargę na odmowę rozpoznania skargi na przewlekłość w sprawie II w 737/16 wraz z żądaniem wyjaśnienia przyczyn niewyjaśnienia sprawy w terminie oraz wnioskiem o wskazanie, że „Sąd Okręgowy dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania” oraz o pociągnięcie do odpowiedzialności osoby winnej zarzucanych uchybień, tudzież o zobowiązanie Sądu Okręgowego do załatwienia sprawy w terminie 7 dni, jak również o podjęcie środków zapobiegających bezczynności lub przewlekłości w przyszłości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Skarga zatytułowana jako „Ponaglenie” została złożona z powołaniem się na art. 37 k.p.a. zatem w trybie właściwym dla postępowania przed organami administracji publicznej, nie zaś przed sądami. Tym niemniej, w *petitum* sprawy sformułowano żądanie stwierdzenia, że Sąd Okręgowy „dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania”. Tym samym pismo skarżącego należało uznać za skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 75, dalej - „ustawa o skardze na przewlekłość”). Dlatego „ponaglenie” należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. stosowanym na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, sądowi właściwemu, którym w świetle art. 4 ust. 1 tejże ustawy o skardze na przewlekłość jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie, a zatem Sąd Apelacyjny w Szczecinie.

[K.O.]

[a.ł]